

ALLAHA İMAN ETMEK

I. Konunun Planı

- A- İman Kavramı
- B- İnsanın Fıtratındaki İnanma İhtiyacı
- C- Yaratılışımızın Gayesi
- D- İnanç yönünden insanlar
- E- İmanın Hayatımıza Tesirleri
 - 1. İbadetlerimizi yerine getirmek.
 - 2. İslam ahlak prensiplerine uygun olarak yaşamak.
 - 3. Müslümanların birbirleri ile olan ilişkilerinde sevgi ve saygı prensibine uygun davranmak.

II. Konunun Açılımı ve İşlenişi

Konuya iman kavramı açıklanarak başlanır. Daha sonra ilgili ayet ve hadislerle insanın fıtratındaki inanma ihtiyacı ve yaratılışımızın gayesi izah edilir. Vaazın akışı içinde imanın dünya ve ahiret saadetini sağlama açısından önemi ve imanın hayatımıza etkileri üzerinde durulur. Vaazın sonuna doğru genel bir değerlendirme yapılarak, Allah'a iman ettik demekle bitmediğinin hayatımıza etkisinin üzerinde durulur.

III. Konunun Özet Sunumu

Yaratılışımızın gayesi, Yüce Allah'ı tanımak ve O'na kulluk etmektir. İman, hem dünya, hem de ahiret saadetini sağlayan en değerli manevi sermayemizdir. Sahip olduğumuz imanın en önemli özelliği ise, kalbin derinliklerine nüfuz etmesi ve vicdanların onunla huzur bulmasıdır. İman bu özelliği ile şirkin ve putperestliğin kirlettiği kalplere yeniden hayat vermiş, sahabe örneğinde olduğu gibi, mensuplarını cehalet ve vahşetten kurtarmış, sevgi, saygı ve adaletin oluşturduğu İslam medeniyetinin zirvesine yükseltmiştir.

Allah'a iman bilinci, renkleri, dilleri ve düşünceleri farklı olan insanları ortak bir duyguda birleştirerek onları din kardeşi yapmıştır. Bu husus Kur'an'da "Müminler ancak kardeşirler.", (Hucurat, 49/10) mesajıyla vurgulanmıştır. Müminler bu duygu ve imanla birbirlerini severek bütün çağlara örnek bir iman kardeşliği sergilemişlerdir. Mümin, iman, ibadeti, ahlakı ve davranışlarıyla dürüst ve örnek insan olma durumundadır. Mümin, her şeyden önce Allah'ın birliğine, Hz. Muhammed'in Allah'ın kulu ve elçisi olduğuna iman eden, sonra iman gereği olarak Allah'a ve peygamberin emir ve yasaklarına uygun yaşayan, haram ve günahlardan sakınan kimsedir. Mümin, insan haklarına saygılı olan, bütün insanları Allah'ın kulu olarak gören, geçimli ve uyumlu, birleştirici, tefrika ve ayrılıklara prim vermeyen insandır.

İnanç yönünden insanları üç başlık altında değerlendirebiliriz.

- 1- **Mü'min:** Allah'ın varlığına ve birliğine, Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa(sav)'nın Allah Teâlâ'nın kulu ve peygamberi olduğuna kalbi ile inanıp, dili ile de bunu söyleyene "Mü'min" denir.

الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ لَا رَيْبَ فِيهِمْ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾
وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿٤﴾ أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
(٥)

1. Elif, Lâm, Mim. 2. Bu, doğruluğu şüphe götürmeyen ve Allah'a karşı gelmekten sakınanlara yol gösteren kitaptır.
3. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden Allah yolunda harcarlar.
4. Hem sana indirilen kitaba hem de senden önce indirilen kitaplara iman ederler. Ahirete de kesin olarak inanırlar.
5. İşte bunlardır Rableri tarafından doğru yola ulaştırılanlar. İşte bunlardır kurtuluşa erenler.(Bakara 1-5)

2- **Kâfir**: Allah'ın varlığına, Peygamber Efendimiz Muhammed

Mustafa(sav)'nın peygamberliğine ve dinin emirlerine kalbi ile inanmayıp ve dili ile de inanmadığını söyleyene "**Kâfir**" denir.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da onlar için birdir, asla iman etmezler. (Bakara-6)

حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir. Gözleri üzerinde de bir perde vardır. Onlar için büyük bir azap vardır. (Bakara-7)

- ## 3- **Münafık**: İmanın esaslarına kalbi ile inanmayıp, çeşitli sebeplerden veya menfaatlerden dolayı müminlerin yanında, sadece dilleri ile inandıklarını söyleyenlere "**Münafık**" denir. Münafıklar, müminlerle beraber oldukları zaman inandıklarını söylerler. Kâfirlerle beraber oldukları zaman ise iman etmediklerini söylerler.

... وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

İnsanlardan, inanmadıkları hâlde, "Allah'a ve ahiret gününe inandık" diyenler de vardır. (Bakara, 8)

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Bunlar Allah'ı ve mü'minleri aldatmaya çalışırlar. Oysa sadece kendilerini aldatırlar da farkında değillerdir. (Bakara, 9)

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

Kalplerinde münafıklıktan kaynaklanan bir hastalık vardır. Allah da onların hastalıklarını artırmıştır. Söyledikleri yalana karşılık da onlara elem dolu bir azap vardır. (Bakara, 10)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

Bunlara, "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde, "Biz ancak ıslah edicileriz!" derler. (Bakara, 11)

إِلَّا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir. (Bakara, 12)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا امْنَى النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا امْنَى السُّفَهَاءُ ۗ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara, “İnsanların inandıkları gibi siz de inanın” denildiğinde ise, “Biz de akılsızlar gibi iman mı edelim?” derler. İyi bilin ki, asıl akılsızlar kendileridir, fakat bilmezler. (Bakara, 13)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ

“Bir de îman edenlerle karşılaştıkları zaman, «İman ettik» derler ve kendi şeytanları ile başbaşa kaldıkları zaman ise: «Emin olun, biz sizinle beraberiz, biz ancak (onlarla, mü’minlerle) alay ediyoruz.» derler.” (Bakara, 14)

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Gerçekte Allah onlarla alay eder (alaylarından dolayı onları cezalandırır); azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara mühlet verir. (Bakara, 15)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَحَتِ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır. (Bakara, 16)

Münafıklar, yani ikiyüzlüler, insanlar içinde de Allah katında da kâfirlerden ve müşriklerden daha rezil kimselerdir. Zira Allah Kur’ân-ı Kerîm’de şöyle buyuruyor:

Bununla beraber amel bakımından münafık olanlar da vardır. Bunlar, mü’min olduğu halde kendilerinde münafıklık alâmeti bulunan kimselerdir. Bu alâmetler, Peygamber Efendimiz(sav) tarafından birçok hadis-i şerifte bildirilmiş olup; “yalan söylemek, söz verdiği halde sözünden dönmek, emanete hıyanet etmek” gibi kötü hasletlerdir.

Genel bir tarif yapacak olursak, mümin beyaz renge benzer ve hata yanlış kabul etmez, kafir siyah renge benzer ne kadar hata ve günah işlese fark etmez, münafık gri renge benzer. Gri beyaz ile siyahın karışımıdır, bulunduğu ortama göre renk alır.

IV. Konu İşlenirken Başvurulabilecek Bazı Ayetler

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ

"Yoksa sizi boş yere yarattığımızı ve Bize döndürülmeyeceğinizi mi sandınız?"

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Hakka yönelen bir kimse olarak yüzünü dine çevir. Allah’ın insanları üzerinde yarattığı fitrata sımsıkı tutun. Allah’ın yaratmasında hiçbir değiştirme yoktur. İşte bu dosdoğru dindir. Fakat insanların çoğu bilmezler.”^[1]

^[1] Rum, 30/30

شُـؤْـهـسـيـز آـلـلـه كـاتـيـنـا دـيـن آـسـلام' دـيـر.^{2[2]} اِنَّ الدِّيْنَ عِنْدَ اللّٰهِ الْاِسْلَامُ

اِنَّ الْمُنَافِقِيْنَ فِي الدَّرَكِ الْاَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيْرًا ﴿٤٥﴾ (١)

“Muhakkak ki münafıklar, cehennemın en alt tabakasındadır.” (Nisa, 145)

V. Konuyla ilgili faydalanılabilecek diğerk ayetler şunlardır:

Zariyat, 51/56; A'raf, 7/172; Kıyame, 75/36; Bakara, 2/285; Bakara, 2/277; Hucurat, 49/10.

VI. Konu İşlenirken Başvurulabilecek Bazı Hadisler;

لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ.

"Sizden biri, kendi için sevdiğini kardeşi için de sevmedikçe gerçek imana eremez."^{3[3]}

المسليم من سلم المسلمون من لسانه ويده، والمؤمن من أمنه الناس على دمانهم وأموالهم.

"Müslüman, diğerk Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediğı kimsedir. Mü'min de, halkın, can ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kimsedir."^{4[4]}

مأمين مولود إلا يولد على الفطرة ثم يقول أقرؤا «فطرة الله التي فطر الناس عليها» فأبواؤه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه.

"Her çocuk fitrat üzerine doğar" buyurdu ve sonra da "Şu ayeti okuyun" dedi: "Allah'ın yaratılışta verdiği fitrat..." (Rum, 30). Sonra Resûlullah (sav) sözünü şöyle tamamladı: "Çocuğı anne ve babası Yahudileştirir veya Hıristiyanlaştırır veya Mecusileştirir...."^{5[5]}

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَىٰ لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحُمَىٰ.

"Birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamette, birbirlerine şefkate mü'minlerin misâli, bir bedenın misalidir. Ondan bir uzuv rahatsız olsa, diğerk uzuvlar uykusuzluk ve hararete ona iştirak ederler."^{6[6]}

قال: قلت: يا رسول الله! قل لي في الإسلام قولاً، لا أسأل عنه أحدا بعدك . قال " قل أمنت بالله فاستقم

Süfyan b. Abdullah (R.A.) şöyle dedi : « Ya Resulallah, bana İslam'ı öylesine tanı ki, onu bir daha senden başkasına sormaya ihtiyaç hissetmeyeyim », dedim.

Resulullah (S.A.V.) : « Allah'a inandım de, sonra da dosdoğru ol . »^{7[7]} buyurdu.

^{2[2]} Al-i İmran, 3/19

^{3[3]} Buhârî, İman 7, (I, 9)

^{4[4]} Buhârî, İmân, 4, 5, (I, 8-9);

^{5[5]} Buhârî, Cenâiz 80, (II, 98);

^{6[6]} Buhârî, Edeb 27, (VII; 77)

^{7[7]} Müslim, İman, 13, (I, 65)